

Vad ska vi med kyrkan till?

Söndagen den 19:e september är det kyrkoval. Även om kyrkan tappat medlemmar är väldigt många fortfarande med. Kanske för att man ser allt bra den gör, all verksamhet som finns för barn, unga, vuxna och äldre. Ser hur den engagerar människor på olika sätt, det sjungs, lagas soppa, stickas babyfiltar, ordnas ungdomsträffar, samtalsgrupper, språk-caféer... Listan kan göras lång. När svåra saker händer finns erfarna och välutbildade medarbetare som är till stöd och hjälp. I både sorg och glädje finns kyrkan där. Där finns ett enormt utbud av olika sorters musik som man kan både utöva och njuta av.

Kyrkan berättar också om vårt kulturarv, om de som levt före oss. Den sätter in livet i ett större sammanhang. Många kyrkobyggnader har stått i flera hundra år pekande upp mot skyn som en påminnelse om att det finns något större än det vi ser och upplever här. Kanske är den ett svar på en önskan vi nog alla har längst in att det ska finnas en mening med det här livet, en kärleksfull hand som bär oss genom allt som möter och en gång också genom döden. Dit kan vi komma i livets alla skiften och med allt som rör våra liv. En motvikt mot det övriga samhället där vi så ofta mäts och vägs och bedöms efter det vi uträttar. En plats där det konstiga ordet nåd gäller.

Kyrkans valv rymmer så mycket. Tillvaron är alltför komplicerad för att den ska tro sig ha de rätta svaren, men där ska finnas utrymme för olika sätt att se. Där ska man kunna samtala också om svåra frågor, utan att det blir stridigheter och uppdelningar som att: jag håller mig till den och jag till den! Eller de där tror fel och den kan man inte tala med! Det är inte våra åsikter utan tron som förenar. Tron på Jesus Kristus. En tro som förlåter och upprättar. Till kyrkan kan vi komma med våra trasigheter, med allt vi bär på, med våra olika erfarenheter av livet och mötas som de otillräckliga människor vi är, där får vi ta emot Guds nåd, möjligheten att varje dag är en ny dag. Så kan vi upprätta varandra. Då skall lovsången till Guds ära aldrig tystna!

*Bodil Engström, kyrkoherde i Skinnskatteberg med Hed och Gunnilbo församling
epost: bodil.engstrom@svenskakyrkan.se*